

Meloni dilemmája: Néppárt vagy Orbán?

2023 január 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem véletlenül csábítgatja Weber a népszerű? olasz kormányfőt

aki a lapunknak nyilatkozó szakértő? szerint simán szembefordulhat korábbi szövetségeseivel.

brüsszeli Politico szerint Giorgia Meloni nagy erőkkel próbálják csábítgatni az Európai Néppárt (EPP) vezetői: a népszerű? miniszterelnökasszony egyben az Európai Konzervatívok és Reformerek név? (ECR) EP-képviselőcsoport elnöke is, ami különösen pikánsná teszi a történetet.

Az Euractiv egy exkluzív január eleji találkozóáról is [beszámolt](#), amelyen részt vett az EPP elnöke, Manfred Weber, és a Néppárthoz tartozó Forza Italiát vezető Silvio Berlusconi és Antonio Tajani is. A beszámoló arról szólt, hogy Meloni szeretné elmozdítani a Néppártot az európai baloldal mellé, főleg a kiégett brüsszeli korrupciós botrány óta, ami a szocialista pártcsaládot meglehetősen meggyengítette.

A szövetség állítólag régebbi, mint annak híre: közösen választották meg például Roberta Metsolát az Európai Parlament elnökének egy éve, és Weber maga is Meloniek mellett kampányolt tavaly.

A nyilván fenntartásokkal kezelendő horvát Nacional.hr pedig már arról lelkesedett, hogy egy magas rangú, meg nem nevezett forrásuk szerint az olasz kormányfő [támogatta](#) a hazánkban küldendő EU-s támogatások csökkentését.

A spekulációk elég világosnak tűnnek, és természetesen a pozíciókról szólnak. Hogy utóbbi híresztelés a magyarországi források kapcsán valós lehet-e, jó kérdés. Nagy Ervin, a XXI. Század Intézet elemzője nagyon is lehetségesnek tartja ezt. „Az utóbbi időben az EPP megpróbálta Georgia Melonit és pártját beemlíteni az uniós fősodorba maga mellé, és ennek része lehet ez az alkudozás” – mondja kérdésünkre, hozzátéve: valódi, a párt politikusaitól származó nyilatkozat nincs, „de az EU-ban állandóan változnak az érdekek, és mindenki a sajátját figyeli. Elképzelhető olyan konstelláció is, amikor az olasz kormányfő nem a magyar kormánnyal talál szövetséget, hanem az EPP-vel”.

Mint kifejtette, nem szabad meglepődni, ha időnként ezek az érdekek változnak, a klasszikus jobb- és baloldali felosztást felülírta elsőként a migrációs válság. Vannak klasszikus baloldali pártok, akár Dániában, akik egészen másképp foglaltak állást, mint általában az európai baloldal tette, „ugyanakkor az EPP meg éppen ellenkezőleg, a Wilkommenskulturral jól láthatóan a bevándorlás mellett tette le a garast” – magyarázza.

Most az orosz-ukrán háború rajzolta újra a térképet, ennek jeleit láthatjuk jelenleg. Meloni pedig, ahogy választott külügyminisztere is, atlantista, a fegyverszállítások mellett áll. „Weber pozíciói gyengülnek, és nem tudjuk, mi lesz 2024-ben, de logikus, hogy most szövetségest keres, hogy frakcióvezető maradhasson” – véli Nagy.

A sajtóban olyan elképzelések is felmerültek, miszerint Angela Merkel mintájára új arcot akarnának faragni az EPP-nek Melonival.

Ezt az elemző nem tartja valószínűnek. „Inkább az ECR feldarabolása lehet a cél”, amit segít a megnövekedett átjárás: hiszen már Olaszországban sikerült megoldani a kormányalakítással, hogy az EPP-hez tartozó Forza Italia, az ECR-es Olasz Testvérek és a tőle is jobbra álló ID-pártcsaláddal tartozó Lega koalíciós kormányban működnek együtt, „hangzatosan azt is mondhatnánk, Weberék az olasz modellt próbálhatják érvényesíteni az EU-ban 2024-ben”.

Hogy a magyar kormány vagy a Fidesz mozgásterét hogyan befolyásolja mindez, nem feltétlenül magától értetődő. Felvetésünkre, hogy most a bevándorlás kérdéséhez képest abszolút kisebbségi álláspontot képvisel az EU-ban a kormány, Nagy rávágja: 2015-ben ugyanilyen kellemetlennek tűnt a helyzet a bevándorlási krízis tekintetében, ma viszont változott annyit a helyzet, „hogy Orbán Viktorék álláspontja nem tűnne ennyire outsidernek”.

A magyar külpolitika pedig alapvetően nem ideológia-, hanem érdekvezérelt, s bár az orosz-ukrán háború az eddig építgetett szövetséget megrengette például a lengyelekkel is, még mindig vannak kérdések, amikben együtt tudunk működni: például a bevándorlás kérdésében, vagy a jogállamisági brüsszeli kihívások kapcsán. Ugyanakkor azt kizártnak tartja Nagy, hogy Meloni frontálisan nekimenjen Orbánnak

– már csak azért is, mert egyelőre az EPP-n belül is megosztottak Melonival szemben. Inkább itt is az ügyek

mentén való közös fellépés lehet a kulcs, „*amit természetesen a magyar kormánnyal való kapcsolat megszenvedhet*”. Azt sem gondolja, hogy Meloni a bevándorlás kérdésében engedne az EPP nyomásának, hiszen az önmaga felszámolását jelentené – az EPP-n belül már inkább vannak hangok, például az Osztrák Néppárté, amelyek másként szólnak az illegális migráció kérdésében. Ha Weber összehozná a szövetséget, abból rendkívül sokat profitálna, hiszen sikerként adhatná el.

„*Én a kezdet kezdetén is nyilatkoztam, hogy nem feltétlenül Meloniban kell látni a magyar kormány jövőbeli legszorosabb szövetségét; az olasz kormányok nagyon labilisak, és nem hiszem, hogy ha gyengülni kezdenének, Salvini akkor is kiállna mellettük*” – fogalmaz.

Ugyanakkor azt sem lehet kizárni, hogy Meloni kapott egy „vagy különben...” kezdet?, visszautasíthatatlan ajánlatot; elvégre a rendkívül nagy külső államadóssággal küzdő országot az Európai Bizottság bármikor zsarolhatja bizonyos források megnyitásával vagy elzárásával, ha eltér a fősodortól. „*Erre egyébként már volt példa, ugyanígy a néppárti Ursula von Der Leyen [részér?](#)*” – emlékeztet az elemző.

Írta: [Veczán Zoltán](#)

www.mandiner.hu

Ajánló